

BAŞBAKAN ECEVİT'E MEKTUP

Sayın Bülent Ecevit
Başbakan
ANKARA

4 Nisan 1978

Merkez Yönetim Kurulumuz, NATO'nun kuruluş gününde, Partimizin Türkiye-NATO ilişkileri konusundaki görüşleri ve taleplerinin hükümet başkanı olarak tarafınıza iletilmesine oybirliği ile karar vermiştir. Bu karar uyarınca Partimizin konuya ilişkin görüşlerini dikkatinize sunarım.

- NATO ittifakı, "ortak savunması" ve "düşmanı caydırma" bahanesi arkasında, aslında sosyalist ülkeleri, ulusal kurtuluş hareketlerini ve ittifaka dahil ülkelerdeki işçi ve emekçi sınıflarının mücadelesini sindirmek ve engellemek amacıyla kurulmuştur.

- NATO, on iki devlet arasında yapılmış ve daha sonra Yunanistan ve Türkiye'nin katılımıyla genişletilmiş bir ittifak görünümünü taşımakla birlikte, egemen-yönlendirici gücünün ABD olduğu tartışmaya yer bırakmayacak kadar bilinen ve kabul edilen bir gerçektir.

- NATO stratejisinin de aslında ABD stratejisi olduğu aynı derecede bilinen bir gerçektir. Nitekim ABD, "kademeli esnek mukabele" stratejisini önce kendi askeri stratejisi olarak geliştirip benimsedikten sonra, buna karşı çıkan De Gaulle yönetimindeki Fransa'nın askeri kanattan ayrılması üzerine NATO'ya kabul ettirebilmiştir. Bu strateji Avrupa'daki özellikle sınır devletleri -bu arada Türkiye'yi- olası bir savaşın ilk denemesinin yapılabileceği yerler haline getirmektedir.

- NATO'nun stratejisi ve örgütlenişi, Sovyetler Birliği ile bir nükleer dünya savaşının olasılığına göre ve ABD'nin güvenliğini ve çıkarlarını sağlamak üzere biçimlendirilmiştir. NATO üyesi ülkelerin savunulması ancak bu çerçevede ve bu amaca yönelik olarak sözkonusudur. Bunun böyle olduğu Türkiye örneğinde açıkça görülmektedir. Bundan dolayıdır ki, başında bulunduğunuz hükümet de NATO stratejisinden ayrı bir "ulusal savunma kavramı" savını ortaya atma gereğini duymuştur.

- Bununla beraber, NATO'nun Türkiye için en büyük tehlikesi, Türkiye'yi kendi iradesi, hatta bilgisi dışında bir dünya savaşına sokabileceğidir. Emperyalizmin, dünyanın başka bir bölgesinde Türkiye'yi hiç ilgilendirmeyen bir sorundan ötürü çıkarabileceği silahlı bir çatışma ve bunun nükleer savaşa dönüşmesi, topraklarında barındırdığı ABD ve NATO üslerinden ve dinleme tesislerinden ötürü Türkiye'yi ilk savaş alanlarından biri durumuna düşürecektir.

- Topraklarında NATO ve ABD üs ve tesisleri bulunması, Türkiye'nin kendisi için olduğu kadar bölge barışı için de bir tehlikedir. Bölgedeki sosyalist ülkelerle anti-emperyalist ilerici Arap ülkeleri üslerin tehdidi altındadırlar. Bu durum sürdükçe sözkonusu ülkelerle Türkiye arasında karşılıklı güvene ve iyi komşuluğa da-

yalı dostluk ilişkilerinin tam bir gelişme gösterememesi ve sınırlı kalması doğaldır.

- ABD'nin son aldığı nötron bombasını üretme kararı, NATO üyesi olmanın tehlikelerini daha da artırmaktadır. İnsanlarla alay edercesine temiz bomba olarak sunulan bu kitle halinde imha aracının Avrupa'da NATO üyesi ülkelerde kullanılmak üzere hazırlandığını ABD yetkilileri açıklamışlardır. Nötron bombasını geliştirip üretimine girişilmesi, Helsinki anlaşması ile belgelenen yumuşama politikasına ve detanta aykırıdır, silahlanma yarışını kışkırtıcıdır ve en önemlisi bir nükleer savaşta kullanılacağı ileri sürülmektedir. Oysa herhangi türden nükleer silahlar bir kez kullanılmaya girilince, başlatılan savaşın dünya savaşına dönüşmesi kaçınılmazdır. Kaldı ki, savaş sınırlı kalacak da olsa ülkemiz nötron bombasının kullanılacağı alanlardan biri olma durumunu koruyacaktır. Türkiye, nötron bombasının üretiminin durdurulması, kullanımının yasaklanması yönünde tutum almalı, her hal ve şartta bu bombaların Türkiye'ye getirilmesine müsaade edilmemelidir.

- Ülkemizin çok sözü edilen "jeopolitik" durumu, onun NATO blokuna dahil olmasını değil, askeri bloklar dışı bağlantısız kalmasını, tarafsızlığını korumasını gerektirir. Kollektif güvenlik toplumsal sistem farkı gözetmeksizin yapılacak uluslararası konferans ve anlaşmalarda nükleer ve konvansiyonel silahları kapsayacak genel bir silahsızlanma ile sağlanılmalıdır.

- Nihayet NATO'da kalınması kendi ulusal savunmamızın gereklerinin çok üstünde askeri harcamalara ve silah altında asker bulundurulmasına yol açmaktadır. Böylece yurt kaynaklarının büyük bölümü geniş halk yığınlarının gereksinmelerine aykırı yönde kullanılmakta ve askerlik süresi çok uzun tutulmaktadır.

Yukarıdan beri özetlediğimiz bu nedenlerle Türkiye'nin güvenliği ve ulusal çıkarları NATO'dan çıkılmasını emretmektedir. Silahlı kuvvetlerimizin eğitim ve savaş araç, gereç ve silahları bakımından bir dış kaynağa bağlı kalmaması ve yurt savunması gereklerine uygun bir ulusal savunma kavramının geliştirilip uygulanabilmesi de ancak böyle mümkün olacaktır.

NATO'nun yirmidokuzuncu yılını tamamladığı bugün antlaşmanın öngördüğü üzere bir yıl öncesinden ihbarda bulunularak Türkiye'nin NATO ittifakından ve örgütünden çıkmasının sağlanmasını Türkiye İşçi Partisi adına arz ve talep ederim.

Saygılarımla.

Behice Boran

Yürüyüş, Sayı 157, 11 Nisan 1978